

Pleegzorg & Evi (6 maanden) en haar moeder

Evi is een baby'tje van een half jaar oud. Haar ouders zijn niet meer bij elkaar. Evi woont bij haar moeder. De moeder zorgt feitelijk in haar eentje voor Evi, want zij wil niet dat Evi's vader ook maar in de buurt komt. In het appartement waarin moeder en Evi wonen is het een rotzooi van formaat. De moeder heeft een huurachterstand, betaalt geen energiekosten of verzekeringen, heeft geen uitkering en werkt niet.

De maatschappelijk werker heeft onlangs een uitkering geregeld en zorgde ervoor dat de huurachterstand voor 75 procent betaald is. Schuldhulpverlening is opgestart, maar de moeder krijgt het desondanks niet voor elkaar om 's ochtends uit bed te komen en haar woning bij te houden. Zorgen voor haar kind lukt haar op geen enkele manier. Zelfs de meest basale zaken zoals haar kindje de fles geven of op tijd een schone luier omdoen blijken voor de moeder onmogelijk. Het is niet verantwoord en veilig voor Evi om bij haar moeder te wonen.

De begeleiding

De maatschappelijk werker stelt aan moeder netwerkpleegzorg voor. Opa, de vader van Evi's moeder, is meer dan bereid om zijn kleindochter op te vangen en op te voeden totdat haar moeder het zelf kan. Samen wordt besloten dat Evi inderdaad bij haar opa gaat wonen. XONAR begeleidt opa en zijn partner in hun pleegouderschap. Bij het opeens gaan zorgen voor je kleinkind komt een heleboel kijken. De begeleider pleegzorg komt zo vaak als nodig bij opa langs.

Opa heeft een partner die zelf geen kinderen heeft. Zij ondersteunt de komst van Evi in hun huis, maar kan opa niet echt goed helpen met de opvoeding. Evi's moeder heeft een heel erg wispelturig karakter, zij vindt het soms prima dat haar dochter bij opa woont, maar soms ook helemaal niet. In een razende bui haalt zij dan opeens haar dochter op bij opa en neemt haar mee naar huis. In gezamenlijke gesprekken, die er regelmatig zijn, valt nauwelijks op een normale manier met moeder te praten. Een paar keer per uur ontsteekt zij, van het ene op het andere moment, opeens in totale razernij. Ze schreeuwt, krijst, gilt, slaat met haar vuisten op tafel en gebruikt dreigende taal. Toch is niet te volgen wat zij dan precies wil zeggen of bereiken. Het lijken pure woede-uitbarstingen te zijn, die opeens ook weer verdwijnen, waarna de moeder verder praat alsof er niks is gebeurd.

Dit alles trekt een zware wissel op de goedbedoelende en zorgzame opa, die voor Evi zorgt. Zijn partner weet niet goed hoe ze hem praktisch gezien moet ondersteunen bij het opvoeden van een kind, zijn dochter put hem volledig uit met haar volkomen onvoorspelbare gedrag. Daarnaast maakt opa zich grote zorgen in de tijd dat Evi's moeder haar ophaalt bij hem thuis en haar bij zich houdt. Hij heeft de rustige en professionele ondersteuning van de begeleider pleegzorg dan ook heel hard nodig. Dit geef hem de kracht, de rust en het zelfvertrouwen dat hij nodig heeft als pleegouder.

Dit hebben we samen bereikt

Evi woont inmiddels al een jaar bij opa. Zij ontwikkelt zich gezond, ontspannen en veilig.

Hoewel bij pleegzorg steeds wordt toegewerkt naar een terugkeer naar huis, zal Evi waarschijnlijk niet meer bij haar moeder kunnen wonen. Haar moeder heeft zulke grote psychische of wellicht psychiatrische problemen dat een veilige terugkeer naar huis uitgesloten lijkt.

Het wonen bij opa is daarom de beste en meest stabiele optie voor Evi.